

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

«Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια,
καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον»

Ταπεινὲς Ἀγρυπνίες-Οὐράνιες εὐλογίες

15η, 19η καὶ 20ῆ Ἰουνίου 2019 ἑκ. ἡμ.

Ἁγίου Γλυκερίου Ὁμολογητοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου Σαγγάης • Θεοτόκου Ὁδηγητρίας

Τὴν **Παρασκευή**, † 15η Ἰουνίου 2019 ἑκ. ἡμ., μαζί με τοὺς Ἁγίους Αὐγουστῖνο καὶ Ἰερώνυμο, ἐώρτασε καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γλυκερίου ὁ Νέος Ὁμολογητής, Μητροπολίτης Ρουμανίας († 1985).

Ἐτελέσθη Ἱερὰ Ἀγρυπνία στὸ ὁμώνυμο ταπεινὸ Παρεκκλήσι, εὐρισκόμενο στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Αφίδνες Ἀττικῆς, καὶ ἀφιερωμένο εἰδικὰ στὴν **Ἐνότητα τῶν Ἀπανταχοῦ Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν**.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ Γέροντος π. Θεοδοσίου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου Ὑποδιακόνου Χρίστου Κατσούδα.

Στὸν σύντομο λόγο του, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας

• **εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν γιὰ τὴν ἰδιαίτερη εὐλογία νὰ ἐορτάσουμε, καὶ μάλιστα ἀγρυπνοῦντες, τὴν Μνήμη ἑνὸς συγχρόνου, γνωστοῦ μας Ἁγίου, ὁ ὁποῖος μᾶς ἄφησε ἕνα παράδειγμα Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας, σὲ μία περίοδο κατὰ τὴν ὁποῖαν σαρώνει ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Στὸν Ἅγιο Γλυκερίο ἐπραγματοποιήθη γιὰ μία φόρα ἀκόμη ἡ εὐχή τοῦ Κυρίου μας:**

«**Α**γίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου».

Σύμφωνα μὲ τὸν σχολιασμό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὰ ἀληθῆ δόγματα ἀγιάζουν τὸν ἄνθρωπο: ἡ πιστότητα στὴν Ἀλήθεια δίνει στὸν εὐσεβῆ πιστότητα στὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, πιστότητα στὸ γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ ἦθος...

Ὁφείλουμε εὐχαριστία στὸν Κύριό μας, διότι ἀνήκουμε στὸν ὀρθόδοξο Λαό Του, ἀλλὰ ἀπαιτεῖται προσοχή νὰ καλλιεργοῦμε καὶ τὴν ὀρθοπραξία, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸν σταυρώσιμο βίο καὶ διὰ τῆς ὁποίας μένουμε ἐδραῖοι στὴν Ἀλήθεια. Ὑπάρχει μία ἀλληλουχία μεταξὺ δόγματος καὶ ἤθους...

Ἔτσι ὁ Ἅγιος Γλυκέριος μαζί μὲ τοὺς ὁμολογιακοὺς ἀγῶνας, ἐπεδόθη σὲ μία ζωὴ ἀσκήσεως, προσευχῆς, ταπεινώσεως, ἀγιότητος. Ἐβίωσε τὸν σταυρὸ ὡς ἄσκησι, ὡς διωγμὸ, ὡς μαρτύριο...

Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε τὴν δύναμι νὰ ἀναλάβουμε μεγάλους ἀγῶνας, ἔχουμε ὅμως τὴν δυνατότητα νὰ ἀσκούμεθα σὲ μικροὺς κόπους καὶ στὴν ἀποδοχὴ μὲ ὑπομονὴ καὶ εὐχαριστία τῶν πειρασμῶν ἢ τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους δὲν διαλέξαμε, λέγοντες «νὰ εἶναι εὐλογημένο» τὴν ὥρα τῆς δοκιμασίας...

Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, δὲν θὰ ζοῦμε μία ζωὴ ἐπίπεδη, ἀλλὰ πορευόμενοι διὰ τῆς μετανοίας καὶ τοῦ σταυροῦ, θὰ ἀξιωθοῦμε νὰ δεχθοῦμε ὄλο καὶ περισσότερο Φῶς στὴν ὑπαρξί μας...

* * *

Τὴν Τρίτη, † 19ῆ Ἰουνίου 2019 ἐκ. ἡμ., μαζί μὲ τοὺς μεγάλους Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἀπόστολο Ἰούδα ἐκ τῶν ἸΒ' καὶ Ὅσιο Παῖσιο τὸν Μεγάλο, ἐώρτασε καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Θαυματουργός, Ἀρχιεπίσκοπος Σαγγάης καὶ Δυτικῆς Ἀμερικῆς († 1966).

Ἐτελέσθη Ἱερὰ Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ δημοφιλοῦς Ἁγίου, στὸν ὁμώνυμο αὐτοῦ Ναό, ὑπὸ τὸ Καθολικόν, στὸ ἄβατον τῆς ἰδίας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωπού καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου π. Ἀγγέλου Μουρλαῖ, Ἐφημερίου τῆς Μονῆς, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτου, ὡς καὶ τῶν εὐλαβεστάτων Ὑποδιακόνων Δημητρίου Γιατράκου, Χρίστου Κατσούδα καὶ Ἀποστόλου Φύκια.

Οἱ πιστοὶ εἶχαν τὴν ἰδιαίτερη εὐλογία νὰ προσκυνήσουν

ένα μάλλινο Ὠμοφόριο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τὸ ὁποῖον καὶ ἐφόρεσε κατὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Ἀγρυπνίας ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας.

Στὴν Ὁμιλία του, στὸ τέλος τῆς κατασκευαστικῆς αὐτῆς Ἀγρυπνίας, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας

• ἀφοῦ ὑπενθύμισε ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ πλησίον μας Ἅγιος τόσο στὰ χρόνια (κοιμήθηκε τὸ 1966) ὅσο καὶ μὲ τὸ ἄφθαρτο Λειψάνο του, ἦταν ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀγαπητὸς Ἅγιος τοῦ Ἀειμνήστου Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ († 17.5.2013), ἐπεσήμανε ὅτι στὸν Ἅγιο ἐφηρμώσθη τὸ Δαβιτικόν: «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν».

Μὲ τις ποικίλες μορφές ἀσκήσεως καὶ μὲ τὴν θαυμάσια αὐταπάρνησι, τὴν ὁποῖαν ὑπέδειξε ὡς γνήσιος ποιμὴν, ὁ Ἅγιος κατέστη χωρητικὸς τῶν δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μὲ τὴν βαθειὰ ἐσωτερικὴ ἐργασία, ἀντιμετώπισε μὲ ὑπομονή, ταπείνωσι καὶ ἀνεξικακία ἐπαλλήλους πειρασμούς, ταπεινώσεις καὶ ἐπιθέσεις. **Κ**αὶ ὁ Κύριός μας ἐξήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν οὐράνιον ἀναψυχὴν τῆς Βασιλείας Του, καὶ τὸν κατέστησε πηγὴν ἀναψυχῆς τόσο γιὰ τὸ ποίμνιό του ὅσο καὶ γιὰ ὅσους ἐπικαλοῦνται τὴν πρεσβεΐάν του.

Ἄς μὴ γογγύζουμε λοιπὸν ἐμεῖς οἱ κριματισμένοι, οὔτε νὰ ἀποροῦμε γιὰ τὴν θλίψιν καὶ τοὺς πειρασμούς, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀναμένουμε ὡς μέσα γιὰ τὴν κάθαρσιν καὶ τὸν ἀγιασμό μας, καὶ τὴν προσέγγισιν ἔτι καὶ ἔτι τοῦ Κυρίου μας...

Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἃς μᾶς καταστήσῃ «ἰχνηλάτες» αὐτῶν...

* * *

Τὴν Τετάρτη πρὸς Πέμπτη, 20ὴν πρὸς 21ὴν Ἰουνίου 2019 ἐκ. ἡμ., ἐτελέσθη καὶ πάλιν Ἱερὰ Ἀγρυπνία –ἐκ μεταθέσεως– πρὸς τιμὴν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῆς Ὁδηγητρίας, στὸ ὁμώνυμο Ἡσυχαστήριον στὴν Ἀχαρνὴν Ἀττικῆς, ὅπου ἐγκαταβιώνει ἡ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Ἰουστῖνα.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου π. Κωνσταντίνου Σωτηριάδου, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτου καὶ τῶν εὐλαβεστάτων Ὑποδιακόνου Δημητρίου Γιατράκου καὶ Χριστοῦ Κατσούδα.

Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Λειτουργός, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὴν Παναγία μας γιὰ τὶς εὐλογίες τῆς κατασκευαστικῆς Ἀγρυπνίας, ἐπεσήμανε ὅτι

• **τὸ νόημα τῆς ἱερᾶς Συνάξεως αὐτῆς εἶναι ὅτι στὴν σταυρώσιμη καὶ ἀνηφορική μας πορεία πρὸς τὸ Φῶς δὲν εἴμαστε μόνοι μας. Ὁ Κύριος μᾶς ἐχάρισε ὡς Ὁδηγὸ καὶ Σκέπη τὴν Παναγία Μητέρα Του...**

Ἐπανειλημμένως στὴν προσευχή μας παρακαλοῦμε τὸν θεῖο Παράκλητο: «Ἐλθὲ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν..., ἐλθὲ καὶ σῶσον ἡμᾶς!»... καὶ Ἐκεῖνος μᾶς ἀπαντᾷ: «Υἱέ, δός μοι σὴν καρδίαν!»...

Ἄρα ἔχουμε καρδιά σταθερὰ προσηλωμένη στὸν Χριστό μας;... **Ἄ**ς κάνουμε μία ἐνδοσκόπησι: «Ποῦ ἦταν ἡ καρδιά μου σήμερα;»... **Σ**τὸν ἀγῶνα μας νὰ νικήσουμε τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο τῶν παθῶν καὶ νὰ ἀνοίξουμε τὴν ὑπαρξί μας στὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, ἔχουμε μία μεγάλη Μεσίτρια καὶ Ὁδηγήτρια: τὴν Παναγία Μητέρα μας...

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ταπεινῆς αὐτῆς Ἀγρυπνίας, ἡ φιλόξενη Γερόντισσα Ἰουστῖνα παρέθεσε τράπεζα Ἀγάπης στοὺς πολυαρίθμους προσκυνητὰς τῆς Παναγίας μας Ὁδηγητρίας, στὸν αὐλεῖο χῶρο τοῦ Ἑσυχαστηρίου.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στῦλος πυρίμορφος καὶ ὀδηγία λαμπρά,
πρὸς κλῆρον ἀκήρατον, καθοδηγεῖς ἀσφαλῶς, ἡμᾶς Ὁδηγήτρια.
Σὺ γὰρ πρὸς ἐπιδόσεις, τὰς βελτίους ἰθύνεις,
θεῖα ἐπισκοπῆ Σου, τοὺς πιστῶς Σοι βοῶντας·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

† Γ.Γ.Μ.